

הט (ראשון לציון) 5974-07-25 - ד.ד. נ' מ.נ.

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ט 5974-07-25 ד' ואח' נ' נ'

לפני כבוד השופט דר להב

המבקשים: 1. ד.ד.
2. י.ד.

נגד

המשיבה: מ.נ.

החלטה

לפניי בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת, מכוח סעיף 4 לחוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 ("החוק"). המבקשת, גב' ד.ד. ("המבקשת"), הגישה את הבקשה גם בשם אביה, מר י.ד. ("האב"). המשיבה, גב' מ.נ. ("המשיבה"), היא עובדת משק בית בבית האבות שבו שוהה האב, המרכז הגריאטרי X ("המרכז הגריאטרי").

1. בבקשה שהגישה המבקשת נטען, כי המשיבה מבצעת הטרדה מאיימת כלפי האב באופן הבא: מבהילה את האב כדרך קבע, כשהיא מחליפה פח בקרבתו, לרבות בעיטה בפח, צעקות ושירה בקול רם בזמן שהוא ישן; פגיעה באב פיסית, על דרך בעיטה בכיסא הגלגלים ופגיעה בכיסא הגלגלים עם כיסא גלגלים של מטופל אחר; מזיזה את שולחנו מתחת לטלוויזיה באופן שפוגע ביכולתו לצפות בטלוויזיה, שזה הדבר הכי חשוב לו. עוד טענה המבקשת ביחס למשיבה כי "מדובר בפוגעת פסיכיאטרית, הייתה מאושפזת בעברה ועודנה צורכת כדורים, מסוכנת מאוד ומתנכלת לאבי, לי ולבת שלי באופן קבוע". עוד טענה המבקשת, כי המשיבה "תחקרה את ביתי לפני כשנתיים בהיותה בת 5, ניסתה לברר עליי פרטים, דיברה עליי לשון הרע בבית אבות, בדתה סיפורים והוציא את דיבתי עקב מצבה הנפשי". כן טענה, כי המשיבה פגעה בחולצות חדשות שהמבקשת קנתה לאב ואף לקחה בגדים מארנו. עוד הוסיפה המבקשת: "עקב היותה מטופלת פסיכיאטרית ומבטה מפחיד אותי אמרה שלא סובלת אותי ולא יכולה לראות אותי, התבטאה שהלוואי שאני או אבי נמות שככה לא תראה אותנו יותר. היא מסוכנת, פועלת מתוך נקמה שלא ברור לי על מה, מעולם לא קרה בינינו שום דבר. אך התנכלה בעברה לאבי מספר פעמים, כולל פעם שאימה על מטופל אחר בבית אבות שלא יביא לאבי עיתון (ישראל היום) צעקה עליו ואבי שאל מה עשה לה שכך היא מדברת כלפיו. מאחר שהמטופל ואבי נפגעו, אמרתי לה שהיא

עמוד 1

מכשפה ועל כך המוסד - הבית אבות החליט להרחיק אותי מבלי שיטפלו משמעתית בכך שצעקה, השפילה ואיימה על מטופל".

2. בדיון שהתקיים במעמד צד אחד ביום 2.7.2025 חזרה המבקשת על הדברים האמורים גם בעל-פה. יצוין כי האב לא נכח באף אחד מהדיונים וכעולה מדברי המבקשת ונציגי המרכז הגריאטרי, מדובר באדם במצב סיעודי, בכיסא גלגלים, שאינו מסוגל לדבר. לדברי סגנית מנהלת המרכז הגריאטרי, מצבו הקוגניטיבי ירוד, אם כי המבקשת מסרבת שתבוצע לו הערכה קוגניטיבית.

3. לאחר הגשת הבקשה ושמיעת דברי המבקשת, הוחלט שלא ליתן צו במעמד צד אחד, אולם נקבע דיון במעמד הצדדים, תוך שנקבע כי מלבד המשיבה, יתייצבו לדיון גם מנהלת המרכז הגריאטרי והאמרכלית, הגב' ס.א.

4. המרכז הגריאטרי הגיש בקשה לדחיית מועד הדיון, על מנת להיערך לדיון. בבקשה צוין, כי המרכז הגריאטרי הונחה ע"י בא-כוחו שלא לשבץ את המשיבה בעבודה במחלקה שבה מאושפז האב, וכן הונחה להבהיר למשיבה שעליה להימנע מלהיכנס לאותה מחלקה, אלא לשם סיוע בהצלת בריאותו או גופו של המטופל, עד להודעה חדשה. עוד צוין בבקשה, כי המשיבה היא עובדת מסורה במרכז הגריאטרי, מזה למעלה מ-20 שנים, ולהנהלת המרכז לא זכור שהוגשה נגדה תלונה דומה בעבר. לעומת זאת, המבקשת היא בתו של מטופל אשר פוקדת מדי יום, במשך שעות ארוכות, את אביה המטופל במוסד (לאורך כמעט כל שעות הביקור) תוך שהיא מפריעה להתנהלות הצוותים במוסד, מתנהלת כלפיהם באלימות מילולית תוך שימוש בצרחות, קללות ואף אמירות גזעניות כלפי עובדים מהחברה הערבית, עד שבשתי הזדמנויות שונות לא היה למנהלת המרכז הגריאטרי מנוס מלהורות על הרחקתה מהמוסד לתקופות קצובות. עוד צוין, כי המבקשת פנתה לא פעם לעובדים שאינה שבעת רצון מהתנהלותם והבהירה להם בקול שהיא מתכוונת "להיפטר" מהם או בדומה לכך. כמו כן צוין, כי המבקשת מביאה את בתה הצעירה עמה למוסד פעמים רבות, לזמנים ממושכים, במהלך חופשים מהמסגרת הלימודית, סביבה אשר ספק אם מתאימה לילדים בני גילה, נוכח העובדה שמדובר במרכז המיועד לטיפול בחולים תשושי נפש וסיעודיים.

5. בהחלטה מיום 3.7.2025 נדחה מועד הדיון תוך שצוין כי לא ניתן צו במעמד צד אחד ובשים לב להבהרות בבקשה הנוגעות להנחיות שניתנו למוסד ולמשיבה.

6. ביום 17.7.2025 התקיים דיון במעמד הצדדים, והדברים מפורטים בפרוטוקול. יצוין כי בדיון הוצג הסרטון של אותו אירוע שבמסגרתו טוענת המבקשת כי המשיבה פגעה בכיסא הגלגלים של האב באמצעות כיסא גלגלים של מטופל אחר.

7. כמו כן, לאחר הדיון, צירפה המבקשת הקלטות של שיחות שאותן ערכה עם עובדות אחרות במרכז הגריאטרי אשר הוקלטו על ידה ולשיטתה תומכות בטענותיה. יצוין כי לאחר שהאזנתי לשיחות אלה, עולה כי בעיקר המבקשת עצמה מדברת על אותן טענות שאותן העלתה בדיון שלפניי, הן כלפי המשיבה הן כלפי עובד אחר שעבד בעבר במרכז הגריאטרי, ואשר נזכר אף הוא בדיון.

8. כמו כן, ב"כ המרכז הגריאטרי הגיש לתיק מסמכים שהוצגו בפני בית המשפט בדיון, שהם אוסף של דוחות אירוע בגין אירועים חריגים שאירעו בנוכחות המבקשת, כלפי עובדים שונים של המרכז הגריאטרי. מהדוחות עולה כי מאז מחצית שנת 2023 דווחו מקרים רבים שבהם צעקה המבקשת על עובדים של המרכז הגריאטרי, לרבות שימוש במלים לא הולמות ופוגעניות. מהדוחות עולה כי הועלו תלונות כלפי המבקשת גם ממשפחות של מטופלים אחרים.

9. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי במסמכים ובהקלטות שצורפו, סבורני כי דין הבקשה למתן צו למניעת הטרדה - להידחות.

10. לטענות הקשות שהועלו כלפי המשיבה אין יסוד עובדתי. כך, באשר לטענות הקשות שלפיהן המשיבה היא "מטופלת פסיכיאטרית" וכי עקב כך היא מסוכנת לציבור, לא הונחה כל תשתית עובדתית. נראה כי מלבד השחרת שמה של המשיבה לא הייתה כל תכלית בהעלאת טענות אלה.

11. גם טענתה של המבקשת שלפיה המשיבה גרמה נזק (ולעניין זה אין זה משנה אם הנזק הנטען נגרם במזיד או לא במזיד) לבגדים של האב, לא הונחה כל תשתית. מדובר בהשערה בלבד של המבקשת, שלפיה אותם נזקים נטענים לבגדים נגרמו בעטייה של המשיבה. אלא שהמבקשת עצמה הודתה בדיון כי "לכולם" יש גישה לחדרו של האב, ולא הוכח כהוא זה כי המשיבה היא שגרמה לנזקים.

12. אשר לאותו מקרה שבו לפי הנטען פגעה המשיבה בכיסא הגלגלים של האב באמצעות כיסא גלגלים של מטופל אחר; צפיתי בסרטון שצולם במצלמת האבטחה והוצג בדיון. מהסרטון עולה שהמבקשת דחפה את כיסא הגלגלים של אביה מכיוון אחד, המשיבה דחפה כיסא גלגלים של מטופל אחר מכיוון אחר, ומשום שהמבקשת הגיחה מתוך דלת, והשתיים לא הבחינו זו בזו, כמעט ואירעה "התנגשות" בין המטופלים, אשר נמנעה ברגע האחרון (ולכל היותר היה מגע קל). מכאן ועד פגיעה מכוונת מצד המשיבה - המרחק רב מאוד.

13. המבקשת טוענת כי המשיבה בכוונה מזיזה את הטלוויזיה בזמן שהיא מנקה את החדר ולא מחזירה אותה למקומה, כך שהאב לא יכול לצפות בטלוויזיה. בעניין זה יצוין כי לא התרשמתי שהדבר נעשה, ככל שאכן נעשה, בכוונה לפגוע באב, ומכל מקום, ניתן להסתפק בבקשה להחזיר את הטלוויזיה למקום, בין מהמשיבה ובין מעובד אחר של המרכז. בוודאי שלא מדובר בפעולה המצדיקה מתן צו למניעת הטרדה מאיימת.

14. מדברי ב"כ המרכז הגריאטרי בדיון, כמו גם מהדוחות הרבים שצורפו, עולה תמונה שלפיה המבקשת מביעה חוסר שביעות רצון כלפי עובדים רבים של המרכז, ואף למעלה מכך (כולל צעקות, איומים ותלונות מרובות). כך, גם לדברי המבקשת עצמה, בעבר התלוננה על פיזיותרפיסטית של המרכז; על מרפא בעיסוק (שלטענתה איים על אביה); וכעת על המשיבה. נראה כי התנהלותה של המבקשת במסגרת המרכז הגריאטרי רצוף תלונות, טענות ומענות, ולדברי ב"כ המרכז הגריאטרי, הוצע למבקשת להעביר את אביה למוסד אחר, ואף הובטח שיסייעו לה בכך, אך היא מסרבת, בטענה שאביה אינו מעוניין בכך. התנהלותה של המבקשת

מול המרכז הגריאטרי מעידה על חוסר שביעות רצון שלה, ואף בדיון נשאלה מדוע לא תעביר את אביה למרכז אחר, אך היא חזרה על הטענה שאביה לא מעוניין בכך. המבקשת סבורה כי מתנכלים לה באופן אישי, שכן לדבריה היא חושפת דברים קשים שמתרחשים במוסד (טענות שלא הובאו להן כל תימוכין). נראה כי התמונה היא הפוכה, וכי המבקשת היא שמתנכלת לעובדים שונים של המרכז הגריאטרי, עד כדי הגשת תלונות נגדם למשטרה, ולרבות הבקשה דן, נגד עובדת מוחלשת, העובדת במרכז הגריאטרי מזה 20 שנים.

15. כאמור, החלטתי שלא ליתן צו למניעת הטרדה מאיימת נגד המשיבה, שכן לא שוכנעתי כלל ועיקר כי הוכחה "הטרדה מאיימת" כהגדרתה בס' 2 לחוק ("הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו").

16. ראיתי לנכון להסב את תשומת הלב של המרכז הגריאטרי להקלטות שצירפה המבקשת ומוצע כי יאזינו להן.

17. לפני משורת הדין - אין צו להוצאות.

המזכירות תסגור את התיק.

ניתנה היום, כ"ו תמוז תשפ"ה, 22 יולי 2025, בהעדר הצדדים.